दृश्यन्ते स्म यथा रात्रौ तारास्तन्वभ्रसंवृताः । तथा सहस्रशस्तत्र रत्नसंघाः स्रवन्त्युत ।
वायुश्च घूर्णते भीमस्तदद्भुतमिवाभवत् । तमुदीक्ष्य महावेगं सर्व्वाम्भोनिधिमुत्तमं ।
अपश्यं दानवाकीर्णं तद्दैत्यपुरमन्तिकात् । तत्रैव मातलिस्तूर्णं निपत्य पृथिवीतले । १२०८५
रथं तन्तु समास्थिय प्राद्रवद्रथयोगवित् । त्रासयन्रथघोषेण तत्पुरं समुपाद्रवत् ।
रथघोषन्तु तं श्रुत्वा स्तनयित्नोरिवाम्बरे । मन्वाना देवराजं मामाविग्ना दानवाभवन् ।
सर्व्वे संभ्रान्तमनसः शरचापधराः स्थिताः । तथाऽसिशूलपरशुगदामुषलपाणयः ।
ततो द्वाराणि पिदधुर्द्दानवास्त्रस्तचेतसः । संविधाय पुरे रक्षां न स्म कश्चन दृश्यते ।
ततः शङ्खमुपादाय देवदत्तं महास्वनं । परमां मुदमास्थित्य प्राधमन्तं शनैरहं । १२०९०
स तु शब्दो दिवं स्तब्ध्वा प्रतिशब्दमजीजनत् । त्रिदेसुश्च निलिल्युश्च भूतानि सुमहान्त्यपि ।
ततो निवातकवचाः सर्व्वएव स्वलङ्कृताः । दंशिता विविधैस्त्राणैर्विचित्रायुधपाणयः ।
आयसैश्च महाशूलैर्गदाभिर्मुषलैरपि । पट्टिशैः करवालैश्च रथचक्रैश्च भारत ।
शतघ्नीभिर्भुशुण्डीभिः खड्गैश्चित्रैः स्वलङ्कृतैः । प्रगृहीतैर्द्दितेः पुत्राः प्रादुरासन् सहस्रशः ।
ततो विचार्य्य बहुशो रथमार्गेषु तान् हयान् । प्राचोदयत् समे देशे मातलिर्भरतर्षभ । १२०९५
तेन तेषां प्रणुन्नानामाशुत्वाच्छीघ्रगामिनां । नान्वपश्यं तदा किञ्चित्तन्मेऽद्भुतमिवाभवत् ।
ततस्ते दानवास्तत्र वादित्राणि सहस्रशः । विकृतस्वररूपाणि भृशं सर्व्वाण्यवादयन् ।
तेन शब्देन सहसा समुद्रे पर्व्वतोपमाः । आप्लवन्त गतैः सत्त्वैर्मत्स्याः शतसहस्रशः ।
ततो वेगेन महता दानवा मामुपाद्रवन् । विमुञ्चन्तः शितान् बाणान् शतशोऽथ सहस्रशः ।
स संप्रहारस्तुमुलस्तेषाञ्च मम भारत । आवर्त्तत महाघोरो निवातकवचान्तकः । १२१००
ततो देवर्षयश्चैव दानवर्षिगणाश्च ये । ब्रह्मर्षयश्च सिद्धाश्च समाजग्मुर्महाम्बुधे ।
ते वै मामनुरूपाभिर्म्मधुराभिर्जयैषिणः । अस्तुवन् मुनयो वाग्भिर्य्यथेन्द्रं तारकामये ।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि निवातकवचयुद्धपर्व्वणि निवातकवचवधे एकोनसप्तत्यधिकशततोऽध्यायः ॥१६८॥
॥ अर्ज्जुन उवाच ॥ ततो निवातकवचाः सर्व्वे वेगेन भारत । अभ्यद्रवन्मां सहिताः प्रगृहीतायुधा रणे ।
आच्छाद्य रथपन्थानमुत्क्रोशन्तो महारथाः । आवृत्य सर्व्वतस्ते मां शरवर्षैरवाकिरन् ।
ततोऽपरे महावीर्य्याः शूलपट्टिशपाणयः । शूलानि च भुशुण्डीश्च मुमुचुर्दानवा मयि । १२१०५
तच्छूलवर्षं सुमहत् गदाशक्तिसमाकुलं । अनिशं सृज्यमानं तैरपतन्मद्रथोपरि ।
अन्ये मामभ्यधावन्त निवातकवचा युधि । जितशस्त्रायुधा रौद्राः कालरूपाः प्रहारिणः ।
तानहं विविधैर्बाणैर्व्वेगवद्भिरजिह्मगैः । गाण्डीवमुक्तैरभ्यघ्नमेकैकं दशभिर्मृधे ।
ते हता विमुखाः सर्व्वे मत्प्रयुक्तैः शिलाशितैः । ततो मातलिना तूर्णं हयास्ते संप्रचोदिताः ।
मार्गान् बहुविधांस्तत्र विचेरुर्व्वातरंहसः । सुसंयता मातलिना प्रामथ्नन्त दितेः सुतान् । १२१५०
शतंशतास्ते हरयस्तस्मिन् युक्ता महारथे । तदा मातलिना यत्ता व्यचरन्नल्पका इव ।